

[Hartel.]

gamle Lov —, kan Meningen kun være den, at man vil lukke Munden definitivt paa de Erhvervsrepræsentanter, som faar Adgang til at beskæftige sig med de Spørgsmaal, som her kommer i Betragtning.

I Lovens § 15 er Straffebestemmelserne Genstand for en efter min Mening unødvendig Skærpelse, idet Overtrædelserne nu straffes med Bøde, Hæfte eller Fængsel i indtil to Aar. I Loven af 12. December 1937 straffedes Overtrædelserne med Bøde og kun under særlig skærpende Omstændigheder med Hæfte eller Fængsel indtil 6 Maaneder. Det forekommer mig, at vi efterhaanden naar ud i en Slags Straffehysteri her i Landet; ved enhver Lejlighed er der kun Tale om at forøge Straffen, og jeg ser ikke nogen rimelig Mening i at foretage en saadan Skærpelse i Forbindelse med denne Lovgivning.

Selv om Det erhvervsøkonomiske Raad ophæves, kan det jo ikke nytte at nægte, at Lovforslagets §§ 3, 5, 9, 10 og 11 taler om Oprettelse af Udvalg, Kommissioner, Nævn og Organer i Forbindelse med Lovens Administration, saaledes at vi ikke slipper fri for Raadene eller for, at de vender tilbage, blot under en anden Benævnelse.

I § 10 omtales Ankenævnet, og der staa, at dette foruden af en Formand skal bestaa af 4 Medlemmer, der vælges efter Indstilling fra Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, Industriraadet, Arbejderbevægelsens Erhvervsraad og Landbrugsraadets i Forening med De samvirkende danske Husmandsforeninger. Nu er det jo saaledes, at Husmandsforeningerne og Landbrugsraadets er delt i to Organisationer i Øjeblikket, og i Tilfælde af at der ikke opnaas Enighed mellem dem, hvilken Indstilling skal da følges, Husmandsforeningernes eller Landbrugsraadets? Eller skal det forstaas saaledes, at Ministeriet skal staa frit med Hensyn til Valget af den, der skal tiltræde et saadant Ankenævn?

Foruden disse specielle Bemærkninger om Lovforslaget kunde jeg, navnlig i Anledning af at det ærede Medlem Hr. Prieme nævnte, at der skulde en ny Politik til, have Lyst til at anføre en Række mere almindelige Betragtninger over de handelspolitiske Problemer, vi nu staa over for. Det er i og for sig ogsaa aktualiseret ved

den Nyorientering, som er foregaaet i en Række Lande, og som stærkt blev markeret af den gamle hollandske Statsminister Collijn, som sagde, at det nu var en Nødvendighed for Holland at orientere sig østpaa. Vi staa ogsaa over for det Problem at skulle tage Stilling til en Nyorientering i vor samlede Handelspolitik. Jeg har i Forbindelse med dette Lovforslags Forelæggelse intet hørt om, hvilke Konsekvenser Regeringen agter at drage paa dette Omraade. Det er jo saaledes, at al politisk Kunst bestaar i at vurdere og udnytte de foreliggende realpolitiske Muligheder. Det har ikke noget med gamle Doktriner eller forudfattede Meninger at gøre; personlige Antipatier eller Sympatier er ganske underordnede i denne Forbindelse; det duer til lidet eller intet. I Virkeligheden kan saadanne Anskuelser og forudfattede Meninger danne en frygtelig Hindring for, at et Folk kan naa frem til den rigtige Indstilling, den, som det alene er muligt at basere paa økonomiske, geografiske og historiske Forudsætninger, og en almindelig Bedømmelse af den realpolitiske Situation.

Jeg tænker i denne Forbindelse med nogen Ængstelse paa de Udtalelser, jeg under Valutalovens Behandling i November hentydede til, og som var gjort gældende af Arbejdernes Erhvervsraad, som jeg ogsaa ser skal være repræsenteret i det Ankenævn, som jeg omtalte før. I den Betænkning, som Arbejdernes Erhvervsraad havde udsendt — det var, saa vidt jeg erindrer, pag. 257 —, gjorde man den Anskuelse gældende, at vi eventuelt skulde være rede til at reducere vor Landbrugseksport for at opretholde en større Hjemmeindustri og Beskæftigelse inden for andre Erhverv. Da jeg ikke har hørt, at Regeringen officielt har taget Afstand fra de Anskuelser, der dèr blev gjort gældende — jeg afæskede den daværende Handelsminister en Udtalelse, men der fremkom ingen —, maa jeg sige, at jeg anser det for at være meget farligt, at saadanne Anskuelser staa uimodsagt, navnlig i den nuværende Situation; for jeg tror, at vi alle maa være enige om, at Landbrugets Produktion er Alfa og Omega i Danmarks Økonomi i Dag og i Virkeligheden den betydningsfuldeste af alle de Faktorer, som kan medvirke til at skabe os en dog relativt stærk Stilling inden for